

תלמוד בבלי על ספר שיר השירים

חגיגה טו:ב

ר"ע עלה בשלום וירד בשלום ועליו הכתוב אומר (שיר השירים א, ד) משכני אחריך נרוצה ואף רבי עקיבא בקשו מלאכי השרת לדוחפו אמר להם הקב"ה הניחו לזקן זה שראוי להשתמש בכבודי

כתובות סז:א

תניא אמר ר' אלעזר ברבי צדוק אראה בנחמה אם לא ראיתיה שהיתה מלקטת שעורים מבין טלפי סוסים בעכו קראתי עליה מקרא זה (שיר השירים א, ח) אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך אל תקרי גדיותיך אלא גויותיך

שבת לג:ב

א"ר יצחק בר זעירי ואמרי לה א"ר שמעון בן נזירא מאי קראה (שיר השירים א, ח) אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן וגו' ואמרינן גדיים הממושכנין על הרועים

גיטין לו:ב

ת"ש דאמר עולא עלובה כלה שזינתה בקרב חופתה אמר רב מרי ברה דבת שמואל מאי קרא (שיר השירים א, יב) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו אמר רבא עדיין חביבותא הוא גבן דכתיב נתן ולא כתיב הסריח

יומא נד:א

כתיב (מלכים א, ח, ח) ויראו ראשי הבדים וכתיב (מלכים א, ח, ח) ולא יראו החוצה הא כיצד נראין ואין נראין תניא נמי הכי ויראו ראשי הבדים יכול לא יהו זזין ממקומן ת"ל ויראו הבדים יכול יהו מקרעין בפרוכת ויוצאין ת"ל ולא יראו החוצה הא כיצד דוחקין ובולטין ויוצאין בפרוכת ונראין כשני דדי אשה שנא' (שיר השירים א, יג) צרור המור דודי לי בין שדי ילין

שבת פח:ב

מ"ד (שיר השירים א, יג) צרור המור דודי לי בין שדי ילין אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אף על פי שמיצר ומימר לי דודי בין שדי ילין

שבת פח:ב

(שיר השירים א, יד) אשכול הכופר דודי לי בכרמי עין גדי מי שהכל שלו מכפר לי על עון גדי שכרמתי לי

יומא לח:א

כיון שהגיע לנמלה של עכו היתה מבצבצת ויוצאה מתחת דופני הספינה ויש אומרים בריה שבים בלעתה והקיא אתה ליבשה ועליה אמר שלמה (שיר השירים א, יז) קורות בתינו ארזים רהיטנו ברותים אל תיקרי ברותים אלא ברית ים לפיכך כל השערים שהיו במקדש נשתנו להיות של זהב חוץ משערי ניקנור מפני שנעשו בו נסים

שבת פח:א

א"ר חמא ברבי חנינא מ"ד (שיר השירים ב, ג) כתפוח בעצי היער וגו' למה נמשלו ישראל לתפוח לומר לך מה תפוח זה פרי קודם לעליו אף ישראל הקדימו נעשה לנשמע

שבת סג:א

שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדוש ברוך הוא אוהבן שנאמר (שיר השירים ב, ד) ודגלו עלי אהבה

כתובות קיא:א

שהשביע הקדוש ברוך הוא את העובדי כוכבים שלא ישתעבדו בהן בישראל יותר מדאי ורב יהודה (שיר השירים ב, ז) אם תעירו ואם תעוררו כתיב

כתובות קיא:א

ירמיהו כז, בבלי יובאו ושמה יהיו עד יום פקדי אותם נאם ה' ורבי זירא ההוא בכלי שרת כתיב ורב יהודה כתיב קרא אחרינא (שיר השירים ב, ז) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה

כתובות קיא:א

לכדרבי לוי דאמר שש שבועות הללו למה תלתא הני דאמרן אינך שלא יגלו את הקץ ושלא ירחקו את הקץ ויגלו הסוד לעובדי כוכבים (שיר השירים ב, ז) בצבאות או באילות השדה אמר רבי אלעזר אמר להם הקב"ה לישראל אם אתם מקיימין את השבועה מוטב ואם לאו אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה

ראש השנה יא:א

ואומר (שיר השירים ב, ח) קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות מדלג על ההרים בזכות אבות מקפץ על הגבעות בזכות אמהות

תענית כה:ב

אמר רבה לדידי חזי לי האי רידיא דמי לעיגלא (תלתא) ופירסא שפוותיה וקיימא בין תהומא תתאה לתהומא עילאה לתהומא עילאה א"ל חשור מימך לתהומא תתאה א"ל אבע מימך שנא' (שיר השירים ב, יב) הנצנים נראו בארץ וגו'

תלמוד בבלי על ספר שיר השירים

ברכות כד:א

אמר שמואל קול באשה ערוה שנא' (שיר השירים ב, יד) כי קולך ערב ומראך נאוה

כתובות עה:א

א"ר חסדא קול עבה באשה ה"ז מום שנאמר (שיר השירים ב, יד) כי קולך ערב ומראך נאוה

יבמות קט:ב

אמר רבי יונתן לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מונחת לו בין יריכותיו וגיהנם פתוחה לו מתחתיו שנאמר (שיר השירים ג, ז) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל וגו' מפחד בלילות מפחד של גיהנם שדומה ללילה

מגילה י"ב

תחת הסרפד תחת ושתי הרשעה בת בנו של נבוכדנצר הרשע ששרף רפידת בית ה' דכתיב (שיר השירים ג, י) רפידתו זהב יעלה הדס זו אסתר הצדקת שנקראת הדסה שנאמר (אסתר ב, ז) ויהי אומן את הדסה והיה לה' לשם זו מקרא מגילה לאות עולם לא יכרת אלו ימי פורים

ברכות כד:א

אמר רב ששת שער באשה ערוה שנא' (שיר השירים ד, א) שערך כעדר העזים

ברכות נז:א

ואם ע"ה הוא יצפה למצות שנאמר (שיר השירים ד, ג) כפלח הרמון רקתך מאי רקתך אפילו ריקנין שבך מלאים מצות כרמון

חגיגה כז:א

אין אור של גיהנם שולטת בפושעי ישראל **קל וחומר** ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב כמה שנים אין האור שולטת בו פושעי ישראל שמלאין מצות כרמון דכתיב (שיר השירים ד, ג) כפלח הרמון רקתך אל תקרי רקתך אלא ריקנין שבך על אחת כמה וכמה

ברכות ל:א

ר' אבינא מאי קראה (שיר השירים ד, ד) כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות תל שכל פיות פונים בו

קידושין עו:ב

מאי טעמא דתני רב יוסף כשם שבית דין מנוקין בצדק כך מנוקין מכל מום אמר מרימר מאי קראה (שיר השירים ד, ז) כולך יפה רעיתי ומום אין בך אימא מומא ממש

יבמות קא:ב

שנאמר (שיר השירים ד, ז) כולך יפה רעיתי ומום אין בך ואידך ההוא לעיני מאי עביד ליה ההוא לכדרבא הוא דאתא

שבת נג:ב

זכרים יוצאין לבובין:מאי לבובין אמר רב הונא תותרי מאי משמע דהאי לבובין לישנא דקרובי הוא דכתיב (שיר השירים ד, ט) לבבתי אחותי כלה

שבת פח:ב

א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מאי דכתיב (שיר השירים ד, ט) לבבתי אחותי כלה לבבתי באחת מעיניך בתחילה באחת מעיניך לכשתעשי בשתי עיניך

חגיגה יג:א

אמר להו תנינא בהו (שיר השירים ד, יא) דבש וחלב תחת לשונך דברים המתוקין מדבש וחלב יהו תחת לשונך

יומא עה:א

בשלמא למאן דאמר דגים אבל עריות לא פריצי בהו היינו דכתב (שיר השירים ד, יב) גן נעול אחותי כלה [גו'] אלא למ"ד עריות מאי מעין חתום מהנך דאסירין לא פריצי בה

שבת פח:ב

ואריב"ל כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה יצתה נשמתן של ישראל שנאמר (שיר השירים ה, ו) נפשי יצאה בדברו

חגיגה טז:א

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן (דברים לג, ב) (ואתא) מרבבות קדש אות הוא ברבבה שלו ורבי אבהו אמר (שיר השירים ה, י) דגול מרבבה דוגמא הוא ברבבה שלו

תלמוד בבלי על ספר שיר השירים

שבת ל:ב

רב גידל אמר רב כל תלמיד חכם שיושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר תכוינה שנאמר (שיר השירים ה, יג) שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי מור עובר אלא מר עובר

פסחים קיז:א

אמר רב כל ת"ח היושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר תכוינה שנאמר (שיר השירים ה, יג) שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי שושנים אלא שושנים אל תקרי מור עובר אלא מר עבר

עירובין נד:א

מאי דכתיב (שיר השירים ה, יג) לחיו כערוגת הבשם אם משים אדם עצמו כערוגה זו שהכל דשין בה וכבושם זה שהכל מתבשמן בה תלמודו מתקיים ואם לאו אין תלמודו מתקיים

שבת פח:ב

וכיון שמדיבור ראשון נתמלא דיבור שני להיכן הלך הוציא הקב"ה הרוח מאוצרותיו והיה מעביר ראשון ראשון שנאמר (שיר השירים ה, יג) שפתותיו שושנים נוטפות מור עובר אל תקרי שושנים אלא שושנים

שבת פח:ב

וא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב (שיר השירים ה, יג) לחיו כערוגת הבושם כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקב"ה נתמלא כל העולם כולו בשמים

עירובין יט:א

פושעי ישראל אין אור גיהנם שולטת בהן ק"ו ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב עמד כמה שנים ולא שלטה בו האור פושעי ישראל שמליאין מצות כרמון שנאמר (שיר השירים ו, ז) כפלח הרמון רקתך ואמר ר"ש בן לקיש אל תיקרי רקתך אלא ריקתך שאפי' ריקנין שבך מליאין מצות כרמון

חגיגה טו:ב

רבא מאי דכתיב (שיר השירים ו, יא) אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל וגו' למה נמשלו ת"ח לאגוז לומר לך מה אגוז זה אע"פ שמלוכלך בטיט ובצואה אין מה שבתוכו נמאס אף ת"ח אע"פ שסרח אין תורתו נמאסת

סוכה מט:ב

תנא דבי רב ענן מאי דכתיב (שיר השירים ז, ב) חמוקי ירכיך למה נמשלו דברי תורה כיך לומר לך מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר

חגיגה ג:א

חייגר ברגלו אחת פטור מן הראיה שנאמר רגלים והא רגלים מבעי ליה פרט לבעלי קבין ההוא מפעמים נפקא דתניא פעמים אין פעמים אלא רגלים וכן הוא אומר (ישעיהו כו, ו) תרמסנה רגל רגלי עני פעמי דלים ואומר (שיר השירים ז, ב) מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב כמה נאין רגליהן של ישראל בשעה שעולין לרגל בת נדיב בתו של אברהם אבינו שנקרא נדיב

מועד קטן טז:א

א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקט מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש (שיר השירים ז, ב) חמוקי ירכיך כמו חלאים מה ירך בסתר אף דברי תורה בסתר

סוכה מט:א

א"ר יוחנן שיתין מששת ימי בראשית נבראו שנאמר (שיר השירים ז, ב) חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן חמוקי ירכיך אלו השיתין כמו חלאים שמחוללין ויורדין עד התהום מעשה ידי אמן זו מעשה ידי אומנותו של הקב"ה

סוכה מט:ב

מאי דכתיב (שיר השירים ז, ב) מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב מה יפו פעמותיהן של ישראל בשעה שעולין לרגל בת נדיב בתו של אברהם אבינו שנקרא נדיב

סוטה מה:א

אמר רב יוסף ת"ש מצאן זקן ממרא אבי פגי והמרה עליהן יכול תהא המראתו המראה תלמוד לומר (דברים יז, ח) וקמת ועלית אל המקום מלמד שהמקום גורם דנפוק כמה אילימא דנפוק מקצתן דלמא הנך דאיכא גואי כוותיה סבירא להו אלא פשיטא דנפוק כולהו ולמאי אי לדבר הרשות מי מצו נפקי והכתיב (שיר השירים ז, ג) שורך אגן הסהר אל יחסר המזג שאם נצרך אחד מהם לצאת אם יש שם עשרים ושלשה כנגד סנהדרי קטנה יוצא ואם לאו אינו יוצא

תלמוד בבלי על ספר שיר השירים

יבמות צא:

אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא מאי קראה [\(שיר השירים ז, י\)](#) וחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים ככומר של ענבים מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפיהם בעוה"ז שפתותיהם דובבות בקבר

עירובין כא:ב

מאי דכתיב [\(שיר השירים ז, יב\)](#) לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דודי לך לכה דודי נצא השדה אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה רבש"ע אל תדינני כיושבי כרכים שיש בהן גזל ועריות ושבועת שוא ושבועת שקר

עירובין כא:ב

דרש רבא מאי דכתיב [\(שיר השירים ז, יד\)](#) הדודאים נתנו ריח אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא ועל פתחינו כל מגדים אלו בנות ישראל שמגידות פתחיהן לבעליהן

ברכות נז:א

הרואה רמונים בחלום זוטרי פרי עסקיה כרמונא ברבבי רבי עסקיה כרמונא פלגי אם ת"ח הוא יצפה לתורה שנאמר [\(שיר השירים ח, ב\)](#) אשקך מיין הרקח מעסיס רמני

סוטה יא:ב

בשכר תשכבון בין שפתים זכו ישראל לביזת מצרים שנאמר [\(תהלים סח, יד\)](#) כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקרק חרוץ וכיון שמתעברות באות לבתיהם וכיון שמגיע זמן מולדיהן הולכות ויולדות בשדה תחת התפוח שנאמר [\(שיר השירים ח, ה\)](#) תחת התפוח עורתיך וגו'

תענית ד:א

ועוד שאלה שלא כהוגן אמרה לפניו רבש"ע [\(שיר השירים ח, ו\)](#) שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך א"ל הקב"ה בתי את שואלת דבר שפעמים נראה ופעמים אינו נראה אבל אני אעשה לך דבר שנראה לעולם שנאמר [\(ישעיהו מט, טז\)](#) הן על כפים חקותיך

סוטה כא:א

ד"א עבירה מכבה מצוה ואין עבירה מכבה תורה שנאמר [\(שיר השירים ח, ז\)](#) מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה

פסחים פז:א

[\(שיר השירים ח, ח\)](#) אחות לנו קטנה ושדים אין לה א"ר יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד [\(שיר השירים ח, י\)](#) אני חומה ושדי כמגדלות אמר רבי יוחנן אני חומה זו תורה ושדי כמגדלות אלו תלמידי חכמים

יומא ט:ב

דכתיב [\(שיר השירים ח, ט\)](#) אם חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז אם עשיתם עצמכם כחומה ועליתם כולכם בימי עזרא נמשלתם ככסף שאין רקב שולט בו עכשיו שעליתם כדלתות נמשלתם כארז שהרקב שולט בו מאי ארז

כתובות עא:ב

אמרת רגל אחד יקיים הא שנים יוציא ויתן כתובה אימא סיפא שלשה יוציא ויתן כתובה הא שנים יקיים אמר אביי סיפא אתאן לכהנת ורבי יהודה היא רבה בר עולא אמר לא קשיא כאן ברדופה כאן בשאינה רדופה [\(שיר השירים ח, י\)](#) אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום אמר רבי יוחנן ככלה שנמצאת שלמה בבית חמיה ורדופה לילך ולהגיד שבחה בבית אביה [\(הושע ב, יח\)](#) והיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי אמר רבי יוחנן ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה

פסחים פז:א

ורמינהו אשה רגל הראשון אוכלת משל אביה מכאן ואילך רוצה אוכלת משל אביה רוצה משל בעלה לא קשיא כאן ברדופה לילך כאן בשאינה רדופה דכתיב [\(שיר השירים ח, י\)](#) אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום

פסחים פז:א

[\(שיר השירים ח, ח\)](#) אחות לנו קטנה ושדים אין לה א"ר יוחנן זו עילם שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד [\(שיר השירים ח, י\)](#) אני חומה ושדי כמגדלות אמר רבי יוחנן אני חומה זו תורה ושדי כמגדלות אלו תלמידי חכמים

שבת סג:א

שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה הקדוש ב"ה שומע לקולן שנאמר [\(שיר השירים ח, יג\)](#) היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני

שבת סג:א

ואם אין עושין כן גורמין לשכינה שמסתלקת מישראל שנאמר [\(שיר השירים ח, יד\)](#) ברח דודי ודמה וגו'